

Extra City toont tweede deel van trilogie over fictief museum

'MUSEUM OF DISPLAY' ONTLEED

In Extra City is 'Museum of Display' te zien, het tweede deel van een reeks tentoonstellingen die de begrippen 'kunst' en 'instituut' exploreren. Dat gebeurt in de vorm van een verhaallijn over een fictief museum.

Jozefien VAN BEEK

De reeks tentoonstellingen vormt een scenario over een fictief museum, gaande van het ontstaan van dit museum tot zijn zelfbevraging, implosie en mogelijke vernieuwing. Het drieluik begon met 'Museum of Speech', waarin de nadruk lag op taal en declamatie, en zal eindigen met een staking in het fictieve museum in 'A Slowdown at the Museum'.

'Museum of Display' onderzoekt wat en hoe er precies wordt getoond bij het exposeren van kunst. Veel van de werken voeren het element van 'display' op als onderwerp. De ruimte wordt ingedeeld door een grote houten 'sculptuur' van Kris Kimpe, die er ook al stond in 'Museum of Speech', maar dan in een lichtjes andere vorm. Naast en in de sculptuur worden andere werken getoond.

PIËDESTAL

Zo staat er helemaal achteraan de installatie 'Landscape with Poussin and Eye Witnesses (III)' van Isabelle Cornaro. Daarin onderzoekt ze de status van het tentoongestelde object en de manier waarop je dat object kunt presenteren. Op Perzische tapijten staan houten sokkels van verschillende hoogtes met grote vazen en andere voorwerpen op. Sommige tapijten zijn niet uitgerold, waardoor ze zelf een tentoongesteld artefact

worden in plaats van het decor voor de presentatie. Cornaro speelt met perspectief. Sommige sokkels zijn zo hoog en verborgen tussen andere werken dat je bijna niet kunt zien wat er op ligt. Een andere ligt plat op de grond met de vaas er horizontaal op. Cornaro drijft de spot met de status van het 'piëdestal': op één van de sokkels ligt een bakvorm voor cake en een lampenkap. Op andere sokkels ligt tussen de voorwerpen die je wel verwacht – zoals munten, borden, vazen – een lippenstift, een spiegeltje en een plectrum. Het werk roept vragen op over begrippen als 'tentoonstelling' en 'collectie'. Wanneer presenter je iets en waarom? Wat blijft verborgen in het museumdepot?

Ook Jill Magid speelt op een originele manier met het uitstellen van voorwerpen. In de 'sculptuur' van Kris Kimpe bouwde ze een vitrine met daarin een doosje met een ring waar een spot op gericht is. Maar op de plek waar normaal een diamant in de ring zou zitten, is niets, een leegte. In een vitrine ernaast krijg je meer uitleg. In de ring moet een LifeGem komen, maar dat is pas mogelijk nadat de kunstenaar overleden is. LifeGem memorial diamonds worden gemaakt met de as van een overledene. Magid stelt in de vitrine haar bestelbon tentoon en een brief die ze schreef: "Make me a diamond when I die. Cut me round and bril-

ISABELLE CORNARO, 'LANDSCAPE WITH POUSSIN AND EYE WITNESSES (III)', 2009, COURTESY THE ARTIST

jant". De diamant die van haar as gemaakt zal worden moet in de ring geplaatst worden.

Josef Dabernig doet in de diareeks 'Proposal for a new Kunsthhaus, not further developed' dan weer een voorstel voor een nieuw museum. Het is een laconieke reflectie op museumarchitectuur en de functies van musea. Hij toont foto's van bestaande gebouwen en presenteert die met een titel, zoals: 'Frontal facade for a proposed new Kunsthhaus'. Het is een grappig, maar kritisch werk.

KUNSTENAARS INTRODUCEREN

Curator Mihnea Mircan wil met het drieluik verschillende dingen doen. "Deze reeks moet eerst een brug slaan naar mijn vorig werk als freelance curator", zegt hij. "Tegelijk is het de inauguratie van een nieuw programma. Het verhaal over het fictieve museum geeft mij de kans om kunstenaars te tonen in wie ik echt geloof. Eigenlijk

is 'Museum of Display' niet meer dan een titel. Ik wil vooral de kunstenaars introduceren." En daar slaagt de tentoonstelling ook in. Zo presenteert Mircan onder meer de prachtige video 'Brune Renault' van de jonge Fransman Neil Beloufa. De kunstenaar vermengt cinematografische conventies met een eigenzinnige verhaalstructuur. 'Brune Renault' is een verhaallus die zich afspeelt in een auto. De auto staat stil, op een blok in een parkeergarage, maar door de manier waarop Beloufa filmt – met gekleurd licht dat voorbijtrekt – lijkt het alsof de auto 's nachts door de straten van een stad rijdt. Een roadmovie in een stilstaande auto, met prachtige, filmische beelden via welke zich een verhaal tussen twee meisjes en twee jongens ontspint. Ook dit werk speelt dus met perceptie en de manier van presenteren.

'Museum of Display' tot 3 juli in Extra City Kunsthal Antwerpen, Tulpstraat 79, Antwerpen. Open wo-zo van 14-19u, do tot 20u. www.extracity.org